

ROZENKRANS

En Katholieke medaillons

Het verhaal achter de rozenkrans.

Een rozenkrans of paternoster is een gebedssnoer in gebruik in de Katholieke Kerk. De rozenkrans bestaat uit 5 grote en 50 kleine kralen en wordt gebruikt voor het rozenkransgebed. Dit gebed bestaat uit het bidden van het Onzevader (15 maal) en het Weesgegroet (150 maal) door de rozenkrans driemaal te doorlopen. Tijdens dit gebed wordt het leven en lijden van Jezus overwogen, alsmede de verrijzenis. Het bidden van 150 maal een Weesgegroet is in feite een vereenvoudiging voor het gewone kerkvolk dat de 150 psalmen niet uit het hoofd kon opzeggen, zoals de kloosterbroeders dat wel konden. De rozenkrans dankt haar naam, volgens de katholieke overlevering, aan een openbaring van Maria zelf: iedere keer dat een Weesgegroet wordt gebeden, schenkt men haar een mooie roos. Elke complete rozenkrans is, zo heet het, voor haar een kroon van rozen. Ook in de Islam en in verre oorden komen op de rozenkrans gelijkende kettingen voor. De rozenkrans is het meest universeel gebruikte symbool voor het geloof. In Tibet komt de Mala voor, bijna 100% een Katholieke rozenkrans alleen gemaakt van echte noten. Zo heeft elk volk zijn eigen rozenkrans in het geloof.

Het verhaal achter het medaillon

Van oudsher zijn er in het Katholieke geloof medaillons in zwang, vaak met de afbeelding van Maria en Jezus. Deze medaillons werden en worden gedragen als geluksbrengers en verwerkt in ondermeer rozenkransen. Het exacte ontstaan van deze medaillons is al zeer vroeg na de geboorte van Jezus. Toen waren de medaillons echter zeer primitief. Vanaf dat goud bekend is zijn er al medaillons in goud en zilver. Het vroegst bekende medaillon ligt zo rond 50 na Christus en is gevonden in Egypte.

